वृषारवाय वदते । यदुपावति चिच्चिकः ।
आघाटिभिर्व धावयन् । अरण्यानिर्महीयते ॥ २ ॥
उत गाव इवादन्ति । उत वेश्मेव दृश्यते ।
उतो अरण्यानिः सायम् । शकटीरिव सर्जति ॥ ३ ॥
5 गामङ्गैष आ ह्वयति । दार्वङ्गैषो अपावधीत् ।
वसन्नरण्यान्यां सायम् । अकुत्रदिति मन्यते ॥ ४ ॥
न वा अरण्यानिर्हन्ति । अन्यश्चेन्नाभिगच्छति ।
स्वादोः फलस्य जग्धाय । यथाकामं नि पद्यते ॥ ५ ॥
आञ्जनगन्धिं सुरभिम् । बह्वन्नामकृषीवलाम् ।
10 प्राहं मृगाणां मातरम् । अरण्यानिमशंसिषम् ॥ ६ ॥

---

36. An die Âditja (10,185).

मन्हि त्रीणामवो अस्तु । द्युक्षं मित्रस्य अर्यम्णः । दुराधर्षं वरुणस्य ॥ १ ॥
नहि तेषाममा चन । न अधसु वारणेषु । ईशे रिपुरघशंसः ॥ २ ॥
यस्मै पुत्रासो अदितेः । प्र जीवसे मर्तिताय । ज्योतिर्यच्छन्ति अजस्रम् ॥ ३ ॥

II. Aitarejabrâhmaṇa.

1. Schöpfung der drei Vjâhṛti (5, 32).

प्रजापतिरकामयत । प्र जायेय । भूयात्स्यामिति । स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वेमाँ-
15 ल्लोकानसृजत पृथिवीमन्तरिक्षं दिवम् । ताँल्लोकानभ्यतपत् । तेभ्योऽभितप्तेभ्यस्त्रीणि
ज्योतींष्यजायन्त । अग्निरेव पृथिव्या अजायत । वायुरन्तरिक्षात् । आदित्यो दिवः । तानि
ज्योतींष्यभ्यतपत् । तेभ्योऽभितप्तेभ्यस्त्रयो वेदा अजायन्त । ऋग्वेद एवाग्नेरजायत । यजुर्वेदो
वायोः । सामवेद आदित्यात् । तान्वेदानभ्यतपत् । तेभ्योऽभितप्तेभ्यस्त्रीणि शुक्राण्यजा-
यन्त । भूरित्येव ऋग्वेदादजायत । भुव इति यजुर्वेदात् । स्वरिति सामवेदात् । तानि शुक्रा-
20 ण्यभ्यतपत् । तेभ्योऽभितप्तेभ्यस्त्रयो वर्णा अजायन्त । अकार उकारो मकार इति । तानेक-
धा समभरत् । तदेतदोऽमिति । तस्मादोमोमिति प्र णौति । ओमिति वै स्वर्गो लोकः ।
ओमित्यसौ यो ऽसौ तपति ।

स प्रजापतिर्यज्ञमतनुत । तमाहरत् । तेनायजत । स ऋचैव होत्रमकरोत् । यजुषाध्वर्य-
वम् । साम्नोद्गीथम् । यदेतत्त्रय्यै विद्यायै शुक्रं तेन ब्रह्मत्वमकरोत् । स प्रजापतिर्यज्ञं देवेभ्यः
25 संप्रायच्छत् । ते देवा यज्ञमतन्वत । तमाहरन् । तेनायजन्त । त ऋचैव होत्रमकुर्वन् । यजु-